

A Győri Ítéltábla **"C"** ügyvéd által képviselt felperesnek dr.Czeglédy Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen 1.628 euró és járulékai megfizetése iránt a Győri Törvényszék előtt folyamatba tett perében Győrött, 2013.évi június hó 4.napján P.20.772/2008/81.szám alatt hozott ítélet ellen a felperes részéről 82.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy mellőzi **"Város"1**i Járási Hivatal Járási Földhivatalának megkeresésére irányuló rendelkezést.

Köteles a felperes 15 napon belül megfizetni az alperes részére 75.000 (hetvenötezer) forint másodfokú perköltséget.

Köteles a felperes az állam részére az illetékügyben eljáró adóhatóság felhívására leletezés terhe mellett megfizetni 22.100 (huszonkettőezer-egyszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I nd o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította, az alperes viszontkeresetének helyt adott. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 276.939 forintot és annak 2008.szeptember 26.napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatait, valamint 150.000 forint perköltséget. Az ítélet jogerőre emelkedése után megkereste a **"Város"1**-i Járási Hivatal Járási Földhivatalát a **"Város"1** belterületihrsz-ú 1057 m2 nagyságú lakóház, udvar megnevezésű, természetben a **"Város"1**, ...1 szám alatti és alperes neve kizárólagos tulajdonát képező ingatlan vonatkozásában a jelen per eredményéről történő tájékoztatás érdekében.

Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a felperesi jogelőd és az alperes között 2005.október 14-én kölcsönszerződés jött létre 41.000 euró tárgyában. A szerződés az ügyleti kamat mértékét 5,125 %-ban a rendelkezésre bocsátási jutalékot 1 %-ban, a túllépési jutalékot 5 %-ban határozta meg.

A kölcsön biztosítékeként a felperesi jogelőd javára a **"Város"1**hrsz. alatti alperes tulajdonát képező ingatlanra jelzálogjog került bejegyzésre 41.000 euró és járulékai erejéig. Az alperes a szerződés szerint 2005.december 1-től 180 havi, az ügyleti kamatláb változásaihoz igazodó átalányrészletben volt köteles teljesíteni a fennálló tőke- és kamattartozását. Az alperes többször is késedelmesen teljesített, ezért a felperes 2008.április 7.napján 1326,66 euró 14 napon belüli megfizetésére szólította fel.

A felperes kérelmére 3864,64 euró és járulékai vonatkozásában kibocsátott fizetési meghagyás ellen az alperes ellentmondással élt, így az eljárás perré alakult. A peres eljárás alatt az alperes az "A" Bank Nyrt.-vel kötött hitelszerződés révén 2008.szeptember 25-én 9.315.750 forintot - azaz 38.120 eurót - teljesített a felperes számlájára, így 2008. szeptember 26-án 951,68 euró túlfizetése állt fenn.

Az elsőfokú bíróság a felperesnek a módosított 1.628 euró és kamatai megfizetésére irányuló, a szerződés 2008.április 7-i felmondással történt megszüntetésére alapított kereseti kérelmét nem találta alaposnak. Előjáróban rögzítette, hogy a felperes többször átalakult. Az elsőfokú eljárás során 75.sorszám alatt hozott végzés a felperesi jogutódlást megállapította, a jelenlegi felperes perbelépését engedélyezte. Megállapította, hogy a szerződés 11.pontja lehetőséget adott a felperesnek arra, hogy amennyiben az alperes a szerződési feltételeket nem tartja be, a hitelszerződést azonnali hatállyal felmondja, a kamatokkal és költségekkel megnövelt hiteltartozást esedékessé tegye. Az ÁFSZ 23.pontja további azonnali felmondási lehetőséget biztosított a felperes számára. A szerződés 12.pontja akként rendelkezett, hogy a felperes a további követelését azonnali hatállyal jogosult esedékessé tenni, ha a hitelfeltevő vállalt kötelezettségeit nem, vagy nem kellő időben teljesíti.

Rögzítette, hogy a felek jogviszonyára irányadó osztrák jog ezen belül a fogyasztói hitelszerződésekre alkalmazandó Verbraucherkreditgesetz (VKrG.) 14.§./3/ bekezdése szerint a felperes ugyan jogosult volt a perbeli szerződés alapján fennálló követelés esedékessé tételére, azonban sem felmondást, sem a követelést azonnal esedékessé tevő nyilatkozatot az alperessel nem közölt. Az e körben a felperes által hivatkozott 2006.április 24-i 2007.június 8-i és 2008.április 7-i levelek mindössze a fennálló hátralék megfizetésére irányuló fizetési felszólításnak tekinthetők, korábbi leveleit a felperes maga is így értelmezte, hiszen az alperes késedelmes teljesítését elfogadta. A törvényszék rámutatott, hogy a felperes a 2008.április 5-i levelet követően is havonta megküldte az alperesnek az ún. törlesztési esedékességi értesítőt. A perben beszerzett igazságügyi könyvszakértői vélemény alapján a felperes könyvelésében a teljes összegű esedékessé tétel csak 2008.szeptember 26-án került rögzítésre. Rámutatott arra, hogy a 2008.április 7-i felperesi közleménynek az alperes részére történő kézbesítése a perben nem volt bizonyított, mert a felperes által hivatkozott 17.sorszám alatti postakönyv csak a küldemény postára adását igazolta, annak kézbesítését nem.

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a szerződés felmondását illetően a felperes a Pp.164.§./1/ bekezdése szerint rá háruló bizonyítási kötelezettségnek nem tudott eleget tenni.

Az alperesi viszontkereset kapcsán rámutatott arra, hogy a felperes a perbeli szerződés alapján fennálló tartozást 2008.szeptember 26-ával tette esedékessé, így ezt megelőző időponttól késedelmi kamatra nem volt jogosult. Erre, valamint a beszerzett igazságügyi szakértői véleményben foglaltakra tekintettel a felek elszámolását illetően az volt megállapítható, hogy az alperes 2008.szeptember 26-án 951,68 eurót túlfizetett. A törvényszék megállapította, hogy a felperes nem érvényesítheti kereseti követelésként az alperessel szemben a jelen peres eljárás illetékét, a jogi képviselő munkadíját, valamint a fizetési meghagyásos eljárásban felmerült költségeit. Mindezekből következően az alperes viszontkeresetének helyt adva 291 forint/euró árfolyammal számolva a felperest kötelezte

276.939 forint és kamatai megfizetésére. A perköltségről a Pp.78.§./1/ bekezdése alapján rendelkezett.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését kérte, hivatkozva a Pp.111.§./1/ bekezdésében, valamint a Pp.112.§./1/ és /2/ bekezdésében írtakra. Előadta, hogy a felperesi jogelődök többszörös átalakulása, a jogutódlás folyamata révén 2008.szeptember 5-ét követően minden bírói intézkedés és perbeli cselekmény hatálytalan, így az elsőfokú bíróság lényeges eljárési szabálysértést követett el, amikor a félbeszakadás tényét a 60.sorszám alatti felperesi beadványban közöltek ellenére nem állapította meg. Arra hivatkozott, hogy a jogutódlás folytán a jogi képviselő meghatalmazása is megszűnt, ezért 2012.szeptember 18-án szabályos tárgyalásra nem kerülhetett sor, hiszen arra a felperes nem volt megidézve, így arra sem lett volna lehetőség, hogy a tárgyaláson az alperes a felperesi jogutódot perbe vonja. Másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a kereseti kérelemnek való helyt adást és a viszontkereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság téves döntést hozott, a bizonyítékokat nem megfelelően, illetőleg egyáltalán nem értékelte. Előadta, hogy az a körülmény, hogy az alperes az elsőfokú eljárás során teljesítette fennálló tartozását azt eredményezi, hogy az alperes a felperes követelését elismerte. Ebből következően az elsőfokú bíróság tévesen helyezkedett arra az álláspontra, hogy a felperes pervesztesnek minősül, s így tévesen rendelkezett a perköltségekről is. Hangsúlyozta, hogy a perbeli kölcsönszerződés lehetővé tette, hogy a felperes a követelés érvényesítésével kapcsolatban felmerült költségeivel az alperes hitelszámláját megterhelje, így téves a törvényszék ítélete szerinti azon megállapítás, mely szerint a jelen eljárás költségeit kereseti követelésként a jelen perben nem volt jogosult érvényesíteni. Tévedett a törvényszék akkor is, amikor a 2008.április 7-i felszólítást nem tekintette felmondó nyilatkozatnak, mert az elsőfokú eljárás során csatolt postakönyvvvel, valamint az osztrák posta iratával egyértelműen igazolta, hogy a 2008.április 7-i felmondás kézbesítése az alperes számára megtörtént.

Előadta, hogy a jelen per eldöntése szempontjából az irreleváns, hogy saját könyvelésében milyen időponttal tette esedékessé az alperes fennálló tartozását.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte azzal a fellebbezési tárgyaláson előterjesztett pontosítással, hogy az ítélőtábla a per eredményéről a **"Város"1-i** Járási Földhivatalt ne tájékoztassa. Rámutatott, hogy a fizetési meghagyás jogosulti része az **"B" Bank** jogelődeként tüntette fel. A felperes a **"D" Bank** néven indított pert, cégkivonatát az eljárás során nem csatolt, így a jogelőd és a jogutód közötti névazonosság csak akkor vált ismertté, amikor a felperes ezzel kapcsolatban előadást tett. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú eljárás során a törvényszék a 75.sorszám alatti jogerős végzésében megállapította a jogutódlást, miután a felperes önként perbe lépett, s a 74.sorszám alatti beadványában valamennyi korábbi perben tett nyilatkozatát fenntartotta. Ebből következően nem valósult meg olyan lényeges eljárási szabálysértés, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolná. A perköltséget illetően hivatkozott arra, hogy a felperes az alperesi teljesítés ellenére 2013-ig elmulasztotta a perbeli ingatlanra bejegyzett jelzálogjog törlését, az alperessel nem számolt el, így a perre nem az alperes, hanem a felperes adott okot. A felperes vele szemben felmondást nem közölt, erre figyelemmel pedig éppen a felperesi magatartás folytán vált szükségessé a jelzálogjog törlése és a peres felek közötti elszámolás hiánya miatt a jelenlegi peres eljárás folytatása. Rámutatott, hogy a peres felek jogviszonyára irányadó osztrák jog alapján a VKrG. 14.§-

ának /3/ bekezdése szerinti feltétel nem teljesült, a felperes a 60 nap folyamatos hátralékot, amely a felmondáshoz szükséges lett volna nem igazolta, az utolsó fizetési felszólítás pedig sem a magyar, sem az osztrák jog szerint nem tekinthető azonnali hatályú felmondásnak.

A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos:

Az elsőfokú bíróság a szükséges és egyben elégséges körben a bizonyítási eljárást lefolytatta, a rendelkezésére álló bizonyítékokat egyenként és összességükben okszerűen, a Pp.206.§./1/ bekezdésének megfelelően értékelve helyes tényállást állapított meg, és abból helytálló jogi következtetésre jutott.

A fellebbezésben írtakra figyelemmel az ítéletábra elsőként azt vizsgálta, történt-e az elsőfokú eljárás során olyan lényeges eljárási szabálysértés, amely a törvényszék ítéletének hatályon kívül helyezését indokolná. Az ítéletábra kiemeli, hogy a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem 2008.június 6-án kelt, az az elsőfokú bírósághoz 2008.június 24-én került benyújtásra, a fizetési meghagyás kibocsátására 2008. július 10-én került sor. A fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelemhez csatolt meghatalmazás szerint a kérelmező - a fizetési meghagyáson feltüntetettekkel egyezően - a "D", a meghatalmazott a "C" Ügyvédi Iroda. Az alperes 2008.június 25-én terjesztette elő a fizetési meghagyással szembeni ellentmondását.

Tény, hogy - a felperes 60.sorszám alatti bejelentése és az ahhoz csatolt iratok szerint - a perbeli szerződést kötő "B" Bank 2005.december 20-án beolvadt az "E" Bank-ba, melynek neve ezzel egyidejűleg "D"-re változott így a beolvadó gazdasági társaság jogalanyiséga megszűnt. A "D"-ből a 2006.szeptember 20-i szétválási és beolvadási szerződés alapján a banküzem részüzem kivált és egyidejűleg beolvadt az "F" be. Ugyanakkor az is megállapítható, hogy a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem előterjesztésekor a felperesi jogutód a "D" volt (cégjegyzékszám:) s e jogelőd felperesi gazdasági társaság a "G"-vel egyesülve és nevet változtatva 2008.szeptember 5-e óta a jelen per felperese a "D" (cégjegyzékszám ...).

A felperesi jogelőd megszűntét és a jogutódlás bejelentését követően a felperesi jogi képviselő 74.sorszám alatt új meghatalmazást csatolt és akként nyilatkozott, hogy valamennyi korábbi indítványát és perbeli előadását fenntartja.

Kétségtelen, hogy a felperesi jogelőd megszűnését az elsőfokú bíróság a 60.sorszám alatti bejelentést megelőzően nem észlelte, de azt a névazonosság és a cégjegyzékszámok feltüntetésének elmulasztása miatt nem is kellett észlelnie, az sem a fizetési meghagyásból, sem az ahhoz csatolt meghatalmazásból nem kellett, hogy kiderüljön. Az, hogy a jogutódlás ténye a perben csak utóbb vált ismertté a felperesnek róható fel. Utal arra az ítéletábra, hogy a Pp.111.§./1/ bekezdéséből következően a félbeszakadás nem az elsőfokú bíróság végzésének meghozatalával következik be, az a törvény erejénél fogva beáll. A bíróság határozata a félbeszakadás tényét csupán megállapítja. A törvényszék ugyan a félbeszakadás tárgyában külön végzést nem hozott, azonban azzal, hogy a felperesi jogutód perbelépésére sor került, a felperesi jogelőd és a felperesi jogutód képviselőjében mindvégig ugyanaz a jogi képviselő járt el, aki a felperesi jogutód perbelépését megelőzően már úgy nyilatkozott, hogy valamennyi korábbi nyilatkozatát a

perben fenntartja, nem állapítható meg olyan lényeges eljárási szabálysértés, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolná.

Ezt meghaladóan az ítéletábra osztja az elsőfokú bíróság álláspontját és az alperesi fellebbezési ellenkérelemben foglaltakat azt illetően, hogy a perbeli kölcsönszerződés felmondására nem került sor. A törvényszék helytállóan értékelte a 2008.április 7-i levél tartalmát, s helyesen mutatott rá arra is, hogy a kézbesítés tényét a felperes a postakönyvvvel nem igazolta. A 17.sorszám alatti irat ugyanis csak a felperesi levél postára adását támasztja alá. Az 58.sorszám alatt az alperes által csatolt A/57/14. szám alatti irat pedig kétséggé teszi az osztrák posta nyilatkozatát, mely szerint a küldemény kézbesítésére 2008.április 11-én sor került.. Ugyanakkor mivel a 2008.április 7-i irat - amint arra a törvényszék helyesen rámutatott - nem minősül felmondásnak, nincs kiemelt jelentősége annak, hogy a 2008.április 7-i irat kézbesítésére sor került-e és ha igen mikor.

A felperes kereseti kérelmét kifejezetten és kizárólag a szerződés felmondással történő megszüntetésére alapította, így az felmondás hiányában nem foghatott helyt. Tekintettel arra, hogy a felperes felmondást nem közölt az alperessel, s felmondást tartalmazó levelet az elsőfokú eljárás során nem csatolt, nincs jelentősége annak, hogy egyébként az osztrák jog miként szabályozza a perbeli kölcsönszerződés felmondásának lehetőségeit, így e körben az ítéletábra az osztrák joganyag beszerzését mellőzte.

Helytállóan mutatott rá az alperes arra is, hogy az elsőfokú eljárás során történő alperesi teljesítést követően a felperes kereseti kérelmétől nem állt el, azt módosítva de egy kisebb összegre fenntartotta, ugyanakkor a per folytatását az alperesi viszontkereset előterjesztése, a peres felek közötti elszámolás hiánya és a perbeli ingatlanra bejegyzett jelzálogjog törlésének elmulasztása is indokolta. Ebből következően az ítéletábra álláspontja szerint a felperes fellebbezésében alaptalanul hivatkozott arra, hogy a törvényszék a pernyertesség- pervesztesség arányát tévesen állapította meg.

Figyelemmel azonban arra, hogy az alperes másodfokú eljárásban tett bejelentése szerint az elsőfokú eljárás során a 4.sorszám alatti végzéssel elrendelt perfeljegyzés ténye időközben a perbeli ingatlan tulajdoni lapjáról törlésre került, az elsőfokú bíróság ítéletét az ítéletábra a Pp.253.§./2/ bekezdése alapján azzal a pontosítással hagyta helyben, hogy mellőzte a "Város"1-i Járási Hivatal Járási Földhivatalának megkeresésére irányuló rendelkezést.

A másodfokú eljárásban az alperes teljes mértékben pernyertes lett, így a Pp.239.§. és 78.§./1/ bekezdése alapján perköltségei megfizetésére a felperes köteles. A másodfokú eljárásban csatolt 4.sorszám alatti megbízási szerződésben kikötött ügyvédi munkadíjat a pertárgy értékére, a per bonyolultságára, s a másodfokú eljárásban kifejtett ügyvédi tevékenységre tekintettel az ítéletábra eltúlzottnak találta, annak összegét ÁFÁ-val együtt mindösszesen 75.000 forintban látta indokoltnak megállapítani, figyelemmel a 32/2003/VIII.22./IM.rendelet 2.§./2/ bekezdésében írtakra.

A felperesi fellebbezés folytán a pertárgy értéke a módosított kereseti kérelemnek megfelelő 488.253 forint, valamint a viszontkereset 276.939 forintos összege összesen 765.192 forint. Az e pertárgyérték után az 1993.évi XCIII.tv. (Itv.) 46.§./1/ bekezdése szerint fizetendő illeték összege 61.200 forint, a felperes fellebbezésén mindössze 39.100

forintot rótt le, erre tekintettel az ítéltábla az Itv.74.§./2/ bekezdése alapján kötelezte a le nem rótt fellebbezési illeték 22.100 forint leletezés terhe melletti megfizetésére.

Győr, 2014.évi január hó 9.napján

Dr.Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr.Szalay Róbert sk.
előadó bíró

Dr.Vass Mária sk.
bíró